

การค้นคว้าและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การอ่านเอาเรื่องมีความสำคัญต่อการอ่านทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นการอ่านออกเสียง หรือการอ่านในใจ การอ่านสามารถให้ความเพลิดเพลินในยามว่าง ช่วยให้ผู้ที่อ่านหนังสือ ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ นอกจากนี้การอ่านยัง เป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ โดยเฉพาะความรู้ที่ศึกษาหาเองได้นอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน และมีความจำเป็น ต่อนักเรียนที่จะศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการฝึกฝนการอ่านเอา เรื่องในการ เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นระดับพื้นฐานที่จะส่งผลให้ใช้ความสามารถใน การอ่านในระดับที่สูงขึ้น ได้มีการวิจัยกันอย่างแพร่หลายทั้งในประเทศและต่างประเทศ จะ กล่าวถึงตามหัวข้อต่อไปนี้ คือ

1. ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ อายุ กับความสามารถในการอ่าน และความสามารถทางภาษา
2. ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์ ไวยากรณ์ และโครงสร้างทางภาษากับความสามารถในการอ่าน
3. ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการฟัง กับการอ่านเอาเรื่อง

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ อายุ กับความสามารถในการอ่านและความสามารถทางภาษา

ได้มีการวิจัยกันทั้งในประเทศและต่างประเทศเกี่ยวกับเรื่องเพศว่า เพศชายหรือ เพศหญิงจะมีความสามารถในการอ่านเอาเรื่องดีกว่ากัน และการวิจัยเกี่ยวกับอายุว่า อายุใน ระดับใดจะมีความสามารถในการอ่านเอาเรื่องที่ดีที่สุด การวิจัยเหล่านี้ต่างก็โต้แย้งกันเองและ ยังไม่สามารถตกลงกันได้ แมคคาร์ซี¹(McCarthy) ได้ศึกษาความสามารถทางภาษาระหว่าง

¹Dorothea A. McCarthy, "Some Possible Explanations of Sex Differences in Language Development and Disorders," Journal of Psychology, 35(September, 1953), pp. 155-60.

เพศหญิงและเพศชายในวัยก่อนเข้าโรงเรียน จำนวน 140 คน ตัวอย่างประชากรเหล่านี้ มีอายุระหว่าง 18 เดือน ถึง 54 เดือน โดยใช้ค่า 50 ค่าทดสอบ ผลปรากฏว่ามีความแตกต่างกันระหว่างเพศ กล่าวคือ เด็กหญิงมีความสามารถ และมีความก้าวหน้าด้านภาษามากกว่าเด็กชาย ในระดับอายุ 18 เดือนเด็กชายสามารถเข้าใจภาษาได้ 14% เด็กหญิงเข้าใจได้ 38% และเมื่อถึงระดับอายุ 2 ขวบ เด็กชายจะมีความเข้าใจด้านภาษาเท่ากับ 49% เด็กหญิงเท่ากับ 78% การวิจัยนี้สรุปได้ว่า เด็กหญิงจะมีความสามารถเข้าใจในภาษามากกว่าเด็กชายในวัยก่อนเข้าเรียน คือระดับอายุ 18 เดือนถึง 2 ขวบ ซึ่งมีการวิจัยในเมืองไทย ซึ่งได้ผลคล้ายกันคือ อินทร์ ศรีคุณ² ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางการฟัง การอ่าน การเขียนสะกดคำและการแต่งความ ตัวอย่างประชากรคือนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จาก 6 โรงเรียนในจังหวัดนครราชสีมา ผลของการวิจัยปรากฏว่า

1. เด็กหญิงมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำ และการแต่งความสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับความสามารถทางการฟังและการอ่านนักเรียนหญิงและชายมีความสามารถไม่แตกต่างกัน

2. เด็กนักเรียนที่มีอายุน้อย คือ 8 ปีถึง 11 ปี 11 เดือน มีความสามารถทางการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่มีอายุมาก คือ 12 ปีถึง 18 ปี 11 เดือน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่นักเรียนทั้งสองระดับอายุนี้ มีความสามารถทางการฟัง การอ่าน และการแต่งความไม่แตกต่างกัน

3. เด็กนักเรียนหญิงไม่ว่ามีอายุในระดับใด มีความสามารถทางการฟัง การอ่าน การเขียนสะกดคำและการแต่งความไม่แตกต่างจากนักเรียนที่มีอายุในระดับเดียวกัน

²อินทร์ ศรีคุณ, "การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางการฟัง การอ่าน การเขียนสะกดคำ และการแต่งความของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษา 6 แห่งในจังหวัดนครราชสีมา" (ปริญญาณิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2507.)

การวิจัยของ อินทร์ ศรีคุณ ได้พ้องกับการวิจัยของกองการวิจัย³ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้ทดลองศึกษาความรู้ทางภาษาไทยของนักเรียนในจังหวัดภูเก็ตที่เรียนจบชั้นประถมปีที่ 4 ในปี พ.ศ. 2505 ผลของการทดลองพบว่า

1. พัฒนาการทางภาษาของเด็กหญิงสูงกว่าเด็กชาย
2. เด็กกลุ่มอายุ 10-11 ปี มีพัฒนาการทางภาษาสูงกว่าเด็กในกลุ่มอายุ 12-13 ปี ทั้งเด็กหญิงและเด็กชาย และในกลุ่มเด็กหญิงจะเห็นได้ชัดกว่าเด็กชาย

การวิจัยในต่างประเทศในเด็กระดับใกล้เคียงกัน คือ โวเซนคร๊าฟ⁴ (Wozencraft) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของเด็กหญิงและเด็กชายใน 2 ระดับชั้น เขาได้เลือกกลุ่มตัวอย่างประชากรจากนักเรียนเกรด 3 จำนวน 564 คน และนักเรียนเกรด 6 จำนวน 603 คน จากโรงเรียนประถมศึกษา 121 แห่ง เด็กในแต่ละเกรดได้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ใช้แบบทดสอบความสัมฤทธิ์ผล (Stanford Achievement Test) ทดสอบเด็ก และนำคะแนนของเด็กหญิงมาเปรียบเทียบกับคะแนนของเด็กชายในแต่ละเกรด ผลสุดท้ายปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านจะลดลงเมื่อเด็กมีอายุมากขึ้น เด็กหญิงจะมีความสามารถทางการอ่านดีกว่าเด็กชายทั้งในกลุ่มเด็กที่มีความสามารถสูง และกลุ่มเด็กที่มีความสามารถต่ำ การวิจัยนี้จะพ้องกับการวิจัยของไทย ที่กล่าวว่าเด็กยิ่งมีอายุสูง ความสามารถในการอ่านจะลดลง ทั้งนี้อาจจะมียังองค์ประกอบบางอย่างที่มีผลต่อการอ่านของเด็กเมื่ออายุสูงขึ้นก็ได้ นอกจากนี้ยังมีการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีความ

³กองการวิจัย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, "การทดลองความรู้ทางภาษาไทยของนักเรียนในจังหวัดภูเก็ตที่เรียนจบชั้นประถมปีที่ 4," กองการวิจัยการศึกษา 8(1 - 4 มกราคม, 2505.)

⁴Marian Wozencraft, "A Comparison of the Reading Abilities of boys and Girls at Two Grade Levels," Journal of the Reading Specialist, 61 (February, 1968), p. 259.

สัมพันธ์กับความสามารถทางการอ่าน สเตราค์ และ ลินคควิสต์⁵ (Stroud and Lindquist) ได้ศึกษาความแตกต่างระหว่างเพศกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยใช้แบบทดสอบทักษะพื้นฐาน (Iowa Every Pupil Test of Basic Skills) หลังจากการทดสอบพบว่า ความแตกต่างทางเพศมีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ในเกือบจะทุกวิชาที่เรียน การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศและความสามารถทางวิชาต่าง ๆ เช่น คณิตศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เรขาคณิต ฯลฯ มีผู้วิจัยคือ ลินคอล์น⁶ (Lincoln) พบว่า

1. เด็กหญิงมีความสามารถทางคำนวณคณิตศาสตร์ แต่เด็กชายจะเก่งกว่าเด็กหญิงเพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับการใช้เหตุผลทางคณิตศาสตร์

2. เด็กหญิงมีความสามารถเกี่ยวกับอัตราเร็วในการอ่าน และการเขียน ส่วนเด็กชายจะเก่งกว่าเด็กหญิงในวิชาประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และเรขาคณิต

การวิจัยของลินคอล์น พ้องกับการวิจัยของ พาร์สลีย์⁷ (Parsley) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างเพศสัมพันธ์กับระดับสติปัญญาในเด็กเกรด 4 - 8 ตัวอย่างประชากรเป็นเด็กนักเรียนจำนวน 3,551 คน ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบ 2 อย่าง คือ

⁵J.B.Stroud, and E.F. Lindquist, "Sex Differences in Achievement in the Elementary and Secondary School," Journal of Educational Psychology, XXXIII (1942), pp. 657-67.

⁶E.A. Lincoln, Sex Differences in the Growth of American School Children Baltimore:Warwick and York, 1927), cited in The Journal of Educational Research 57(December, 1963), pp.210-12.

⁷Jr. Kenneth M. Parsley, "Further investigation of Sex Differences in Achievement of Under-Average, and Over-Achieving Students Within Five I.Q. Groups in Grades Four Through Eight," The Journal of Educational Research 57 (January, 1964), pp.226-70.

1. แบบทดสอบความพร้อม (The California test of Mental Maturity)

2. แบบทดสอบสัมฤทธิ์ผล (The California Achievement Test Battery)

การวิจัยเกี่ยวกับการอ่านเอาเรื่องได้มีผู้วิจัย คือ พอค⁸ (Pauk) ได้ศึกษาความสามารถทางภาษาเกี่ยวกับการเอาเรื่อง โดยใช้แบบทดสอบ 2 ชนิด คือ

1. แบบทดสอบการอ่านเอาเรื่อง (Comparative Reading Comprehension Test CI.)

2. แบบทดสอบเกี่ยวกับทักษะการใช้ภาษา

ตัวอย่างประชากรในทางวิจัย คือนักเรียน 300 คน โดยแบ่งเป็นเพศชายและเพศหญิงเพศละ 150 คน ผลของการวิจัยพบว่า คะแนนที่ได้จากการใช้แบบทดสอบ 2 ชนิด แสดงว่านักเรียนหญิงมีทักษะทางภาษาสูงกว่านักเรียนชายเรื่อง การอ่านเอาเรื่อง การสะกดคำ การใช้ประโยค และการใช้ภาษา ส่วนด้านการใช้เหตุผลและตัวเลข นักเรียนชายมีความสามารถมากกว่านักเรียนหญิง ส่วนการวิจัยเกี่ยวกับการเอาเรื่องในเมืองไทยมีไม่มาก ได้แก่ ภาณี การุณะวนิช⁹ ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านตัวอย่างประชากร คือนักเรียนชายหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมปีที่ 2 จาก 9 โรงเรียน เป็นนักเรียนชาย 180 คน และนักเรียนหญิง 182 คน แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัย คือ

1. แบบทดสอบความสามารถในการรู้จักคำ
2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านเอาเรื่อง
3. แบบทดสอบความเร็วในการอ่าน

⁸Walter J. Pauk, "Are Present Reading Test Valid for Both Girls and Boys?" The Journal of Educational Research 53(March, 1960), p. 279.

⁹ภาณี การุณะวนิช, "การสอนอ่านกับความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 2" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2512.)

ผลของการวิจัย ปรากฏว่า

1. ความสามารถในการรู้ค่าศัพท์ เด็กชายมีความสามารถมากกว่าเด็กหญิง
2. ความสามารถในการอ่านเอาเรื่อง เด็กชายมีความสามารถมากกว่าเด็กหญิง
3. อัตราความเร็วในการอ่านเด็กหญิงสามารถอ่านได้เร็วเท่าเด็กชาย

จากการวิจัยเรื่องนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับการวิจัยในระดับประถมศึกษา จะเห็นได้ทันทีว่า เมื่อเด็กเรียนอยู่ในชั้นสูงขึ้น เด็กชายมีความสามารถมากกว่าเด็กหญิงทั้งด้านภาษาไทย และการอ่าน มีวิจัยที่เกี่ยวกับวัยรุ่นที่น่าสนใจอีกเรื่องหนึ่งคือ การวิจัยของ จรัล พรหมคำตัน⁹ ซึ่งได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับตนและความสามารถในการอ่านเอาเรื่องของเด็กวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างประชากรคือ นักเรียนที่มีอายุระหว่าง 14 - 19 ปี ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดลำพูน และเชียงใหม่ในปีการศึกษา 2514 จำนวน 300 คน เป็นชาย 150 คน และเป็นหญิง 150 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ

1. แบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตน (Tennessee Self Concept Scale)
2. แบบทดสอบการอ่านเอาเรื่อง

ผลของการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านคือ เด็กวัยรุ่นชาย และวัยรุ่นหญิงในชนบท มีความสามารถในการอ่านเอาเรื่อง คือ

1. การแปลความและการขยายความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. การอ่านเอาเรื่องในด้านการตีความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. การอ่านเอาเรื่องด้านจับใจความสำคัญ เด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงในชนบทมีความสามารถไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

⁹จรัล พรหมคำตัน, "ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนและความเข้าใจในการอ่านของเด็กวัยรุ่นในชนบท" (วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515.)

การวิจัยเกี่ยวกับการอ่านเอาเรื่องในระดับที่สูงกว่าระดับมัธยมศึกษา คือการวิจัยของ สมพิศ ชังชมแก้ว¹⁰ ได้วิจัยในระดับวิทยาลัยครู โดยมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาความสามารถในการอ่านเอาเรื่องว่ามีมากแค่ไหน อย่างไร และความสามารถดังกล่าวนั้นแตกต่างกันตามเพศ อายุ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือไม่ อย่างไร ตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ปีที่ สองของวิทยาลัยครู 5 แห่งในนครหลวงกรุงเทพธนบุรี โดยมีนักเรียนชาย 140 คน นักเรียนหญิง 337 คน แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัย มี

1. แบบทดสอบเกี่ยวกับการแปลความ (Translation)
2. แบบทดสอบเกี่ยวกับการตีความ (Interpretation)
3. แบบทดสอบเกี่ยวกับการขยายความ (Extrapolation)

ผลของการวิจัย ปรากฏว่า

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านค่านแปลความดีกว่าค่านตีความ ค่านตีความดีกว่าค่านขยายความ
2. นักเรียนหญิงมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยดีกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนอายุ 18 ปี และต่ำกว่า 18 ปี มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้มีความสามารถดีกว่านักเรียนกลุ่มที่มีอายุสูงกว่า 18 ปี
4. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

001395

¹⁰สมพิศ ชังชมแก้ว, "ความสามารถในการอ่านภาษาไทย (Reading Comprehension) ของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่สอง ของวิทยาลัยครูห้าแห่ง ในนครหลวงกรุงเทพธนบุรี" (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2515.)

จากการวิจัยทั้งหมดที่เกี่ยวกับเพศ อายุ ความสามารถในการอ่านและความสามารถทางภาษา สามารถสรุปได้ว่า

1. ในระดับประถม

1.1 เด็กหญิงมีความสามารถทางภาษา การอ่านดีกว่าเด็กชายที่มีอายุระดับเดียวกัน

1.2 เมื่อเด็กมีอายุมากขึ้น ความสามารถทางภาษาลดลง

2. ในระดับมัธยม

2.1 เด็กชายมีความสามารถในการรู้คำ ศัพท์ และอ่านเอาเรื่องมากกว่าเด็กหญิง

2.2 อัตราเร็วในการอ่านเด็กหญิงอ่านได้เร็วกว่า

3. ในระดับวิทยาลัย

3.1 นักเรียนหญิงมีความสามารถในการอ่านดีกว่านักเรียนชาย

3.2 นักเรียนที่มีอายุ 18 ปี และต่ำกว่ามีความสามารถในการอ่าน ดีกว่านักเรียนที่มีอายุสูงกว่า 18 ปี

3.3 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงมีความสามารถในการอ่านดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ

ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์ ไวยากรณ์ และโครงสร้างทางภาษากับความสามารถทางการอ่าน

การที่จะอ่านเอาเรื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายของคำ คำศัพท์ ไวยากรณ์ของภาษาและโครงสร้างทางภาษา ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้มีผลต่อความสามารถในการอ่านเอาเรื่อง ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การเข้าใจความหมายของคำ คำศัพท์ ไวยากรณ์ของภาษาและโครงสร้างทางภาษามีความจำเป็นมากในการอ่านเอาเรื่อง จึงได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทั้งในประเทศและต่าง

ประเทศ และได้เรียงตามระดับชั้นเรียนของนักเรียน วัฒนา ยันตระรุยะ¹¹ ได้ศึกษาเกี่ยวกับถ้อยคำที่เด็กรู้จักและความสามารถทางการอ่าน ตัวอย่างประชากรคือนักเรียนที่จบชั้นประถมปีที่ 1 ในโรงเรียนประชาบาล และเทศบาลในจังหวัดพระนคร ผลของการวิจัยปรากฏว่า

1. จำนวนถ้อยคำที่เด็กรู้จักและความสามารถทางการอ่าน มีความสัมพันธ์กัน
2. นักเรียนหญิงรู้จักถ้อยคำมีจำนวนไม่แตกต่างกัน แต่มีแนวโน้มว่า เด็กหญิงจะรู้จักถ้อยคำมากกว่าเด็กชาย
3. นักเรียนที่มีอายุในระดับต่างกัน รู้จักถ้อยคำมีจำนวนไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาจากมัชฌิมเลขคณิต พบว่าเด็กในระดับอายุสูงมีแนวโน้มที่จะรู้จักถ้อยคำมากกว่าเด็กในระดับอายุต่ำ

การวิจัยในประเทศไทยในระดับประถมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจ คำศัพท์และความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ คือ พิศรวัลย์ โกวิทวที¹² โดยเลือกสุ่มตัวอย่างประชากรจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในปีการศึกษา 2514 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ และแบบทดสอบความเข้าใจการอ่าน อย่างละ 60 ข้อ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการเรื่องความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านอยู่ในเกณฑ์ดี ความเข้าใจคำศัพท์มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านสูง

¹¹วัฒนา ยันตระรุยะ, "ถ้อยคำที่เด็กรู้จักและความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่จบชั้นประถมปีที่ 1 ในโรงเรียนประชาบาลและเทศบาล 2 แห่งของจังหวัดพระนคร" (ปริญญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2509.)

¹²พิศรวัลย์ โกวิทวที, "ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจศัพท์และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514.)

ถึง .8 แสดงว่าผู้ที่รู้คำศัพท์มากจะอ่านได้ก็

การวิจัยในประเทศอื่นเรื่องหนึ่ง ก็เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และการอ่านเอาเรื่องในชั้นประถมศึกษา ได้แก่งานวิจัยของ สุชา จันทรเอม¹³ ซึ่งได้ศึกษานักเรียนในชั้นประถมปีที่ 4 ในจังหวัดพระนคร ผลของการศึกษาพบว่า

1. ความเข้าใจศัพท์และการอ่านเอาเรื่องมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์ และการอ่านเอาเรื่องของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมดเท่ากับ .74 ของกลุ่มตัวอย่างเด็กชายเท่ากับ .72 ของกลุ่มตัวอย่างเด็กหญิง เท่ากับ .77

2. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเข้าใจคำศัพท์พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเข้าใจศัพท์อยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนเต็มของแบบทดสอบ และผลสัมฤทธิ์ของเด็กที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับการเข้าใจคำศัพท์ไม่แตกต่างกันมากนัก

3. การศึกษาเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างเพศ เรื่องการเข้าใจศัพท์ของเด็ก พบว่า

3.1 เด็กหญิงมีความสามารถในการเข้าใจศัพท์สูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 เด็กนักเรียนที่มีอายุต่ำ (8/11 ปี - 11/1 ปี) มีความสามารถในการเข้าใจศัพท์สูงกว่า นักเรียนที่มีอายุสูง (11/2 ปี - 15/8 ปี) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 เด็กนักเรียนหญิงทุกระดับอายุมีความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ไม่แตกต่างจากเด็กนักเรียนชายที่อยู่ระดับเดียวกัน

¹³สุชา จันทรเอม, "ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษาบางแห่ง ในจังหวัดพระนคร" (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2509.)

การวิจัยในต่างประเทศในระดับประถมศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการอ่าน คือ นอบลอค¹⁴ (Knoblock) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการอ่าน กลุ่มตัวอย่างประชากรคือนักเรียน 154 คน ซึ่งเป็นนักเรียนในเกรด 2 จำนวน 62 คน กลุ่มที่มีความสามารถสูง ได้แก่ เด็กชาย 11 คน เด็กหญิง 22 คน กลุ่มที่มีความสามารถทางการอ่านต่ำเป็นเด็กชาย 19 คน และเด็กหญิง 10 คน การแบ่งเด็กเป็น 2 กลุ่มนี้วัดโดยใช้แบบทดสอบพื้นฐานทางการอ่าน (The Gates Primary Reading Tests) ซึ่งทดสอบเกี่ยวกับการจำคำ การอ่านประโยค และการอ่านข้อความ โดยถือว่าผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า 54 คะแนนลงมาเป็นกลุ่มที่มีความสามารถทางการอ่านต่ำ และผู้ที่ได้คะแนน 99 คะแนนขึ้นไปเป็นกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านสูง ในการค้นคว้าทดลองพบว่า

1. เด็กที่รู้คำศัพท์มากจะอ่านได้ดีเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มต่ำ
2. เด็กที่มีความสามารถในการอ่านสูงจะสามารถใช้ภาษาและใช้ประโยคที่สมบูรณ์กว่าเด็กที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ
3. เด็กที่มีความสามารถในการอ่านสูงจะสามารถใช้ภาษาและประโยคได้มากกว่าเด็กที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ
4. เด็กที่มีความสามารถในการอ่านสูง จะใช้ภาษาได้คล่องเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มต่ำ

การศึกษาเด็กในเกรดที่สูงขึ้น คือ เกรด 4 ถึง เกรด 8 มีผู้ศึกษาคือ แทรกซ์เลอร์¹⁵ (Traxler) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์และผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียน

¹⁴Peter Knoblock, "A Rorshach Investigation of the Reading Process" The Journal of Experimental Education, 33 (Spring, 1965), pp. 277-82.

¹⁵Arthur E. Traxler, "The Relationships Between Vocabulary and General Achievement in Elementary School," Elementary School Journal, 45 (February 1945), pp. 331-33.

ประณตศึกษร ตั้งแต่เกรค 4 ถึงเกรค 8 ของโรงเรียนต่าง ๆ ผลของการศึกษาพบว่า โดยเฉลี่ยแล้วค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์ และความสามารถในการอ่านเอาเรื่อง มีความสัมพันธ์กันอย่างสูง

จากการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศเกี่ยวกับศัพท์และการอ่านเอาเรื่อง พบว่า ผู้อ่านที่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ดี จะมีความสามารถในการอ่านเอาเรื่องหรือ การเข้าใจคำศัพท์เป็นพื้นฐานของการอ่านเอาเรื่อง

การเข้าใจโครงสร้างของประโยค และไวยากรณ์ของภาษาก็มีส่วนช่วยให้มีความสามารถในการอ่านเอาเรื่องได้ ได้มีผู้วิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ สุธรรม ชาทะสิงห์¹⁶ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของความเข้าใจโครงสร้าง (Structure) และความหมายของศัพท์ (Vocabulary) ภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนฝึกหัดครูชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษานปีที่ 2 ของวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา จำนวน 310 คน ใช้แบบทดสอบอ่านเอาเรื่องแบบทดสอบโครงสร้าง และแบบทดสอบศัพท์ ผลการศึกษาพบว่า

1. ความสามารถในการอ่านของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางโครงสร้าง และทางศัพท์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง และนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ มีความสามารถทางโครงสร้างต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง และนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ มีความสามารถทางศัพท์ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง และนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ มีความสามารถทางโครงสร้าง และทางศัพท์รวมกัน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

¹⁶สุธรรม ชาทะสิงห์, "ความสัมพันธ์ของความเข้าใจโครงสร้าง (Structure) และความหมายของศัพท์ (Vocabulary) ภาษาอังกฤษ กับความสามารถในการอ่านเอาความ (Reading Comprehension) ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษานปีที่ 2 ของวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา" (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2515.)

นอกจากโครงสร้างและคำศัพท์จะมีผลในการอ่านภาษาของนักเรียนแล้ว ยังมีผู้วิจัย ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาคำนวณไวยากรณ์ คำศัพท์และการอ่านเอาความทางภาษากับเกิดในระดับเดียวกันนี้ คือ ถาวร สุงกง¹⁷ ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาคอนตัน โดยเลือกสุ่มตัวอย่างจากนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาคอนตัน จากวิทยาลัยครู 3 แห่ง ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 569 คน ได้ทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษคำนวณไวยากรณ์ คำศัพท์และการอ่านเอาเรื่อง ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนฝึกหัดครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษคำนวณไวยากรณ์อยู่ในระดับค่อนข้างสูง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำนวณคำศัพท์อยู่ในระดับปานกลาง และมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเอาความอยู่ในระดับต่ำ ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 3 ด้านดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญในทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า มีองค์ประกอบร่วมกันในการเรียนภาษา และความสามารถในการเรียนคำนวณไวยากรณ์ส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมากที่สุด

การวิจัยในต่างประเทศเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจโครงสร้างภาษากับความสามารถในการอ่านเอาเรื่อง ได้แก่การวิจัยของ คอนเนล¹⁸ (Donnell) ตัวอย่างประชากรในการวิจัยได้แก่นักเรียน จำนวน 115 คน ในจำนวนนี้เป็นชาย 64 คน และเป็น

¹⁷ถาวร สุงกง, "ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาคอนตัน ของวิทยาลัยครู 3 แห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" (ปริญญาโททางการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2510.)

¹⁸Roy C.O'Donnell, "A Study of the Correlation between Awareness of Structural Relationships in English and Ability in Reading Comprehension," The Journal of Experimental Education, 31 (March, 1963), pp. 313-16.

หญิง 51 คน ซึ่งมีอายุระหว่าง 15 ปี 8 เดือน และ 19 ปี 5 เดือน การศึกษาค้นคว้านี้มีความมุ่งหมายที่จะหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านเอาเรื่อง และความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ การศึกษาค้นคว้านี้เห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านเอาเรื่องและการรับรู้โครงสร้างของคำที่รวมเป็นประโยค จะสัมพันธ์กันสูงกว่าความสัมพันธ์ของความสามารถในการอ่านเอาเรื่อง และความสามารถจากกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบทดสอบ 3 ชนิด คือ

1. แบบทดสอบการอ่าน
2. แบบทดสอบทางไวยากรณ์
3. แบบทดสอบทางโครงสร้าง

ผลของการวิจัย พบว่า

1. กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์มีแนวโน้มที่จะควบคู่กันไปกับความสามารถที่จะจำโครงสร้างของคำในประโยค มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .75
2. ความเข้าใจที่จะเขียนออกมา กับความสามารถที่จะจำความสัมพันธ์ของโครงสร้างของคำในประโยค มีความสัมพันธ์กันสูงกว่าความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถที่จะเขียน และความสามารถใช้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์
3. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้โครงสร้างของคำในประโยค และความสามารถในการอ่านเอาเรื่อง ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์เท่ากับ .44 คือไม่สัมพันธ์กันสูงมากนัก

มีผู้วิจัยอีกท่านหนึ่ง คือ สตรอม¹⁹(Strom) แห่งมหาวิทยาลัยอินเดียนา ได้ศึกษาถึงความรู้ทางไวยากรณ์ว่าจะช่วยส่งเสริมความสามารถในการอ่านหรือไม่ และศึกษาถึงปัจจัย

¹⁹Ingrid M. Strom, "Does Knowledge of Grammar Improve Reading?" The English Journal, 14(March, 1956), pp. 129-33.

อื่น ๆ ที่มีผลต่อการอ่านและไวยากรณ์ เช่นระดับสติปัญญา สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เพศ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ และความเข้าใจภาษาต่างประเทศ ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ จำนวน 327 คน จากโรงเรียน 10 แห่ง ใน 8 รัฐ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม อาชีพของบิดามารดา ผู้ปกครอง ตลอดจนภาษาที่ใช้ที่บ้านของนักเรียน

2. แบบทดสอบสติปัญญา

3. แบบทดสอบที่สร้างขึ้น 3 ชนิด เกี่ยวกับ การอ่าน คำศัพท์ และไวยากรณ์

ผลของการศึกษา พบว่า

1. ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านเอาเรื่อง กับความสามารถในการวิเคราะห์ แยกแยะปัญหาทางไวยากรณ์ มีความสัมพันธ์กันน้อยมาก

2. ผลที่ได้จากการอ่านคำศัพท์ และไวยากรณ์ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แมคคาร์ทนี²⁰ (McCartney) ได้สร้างแบบทดสอบปรนัยเพื่อวัดผลการเขียนเรียงความของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในระดับวิทยาลัย โดยใช้แบบทดสอบที่ครู 12 คนร่วมกันสร้างขึ้น ผลของการศึกษาพบว่า คะแนนที่ได้จากการทดสอบมีความสัมพันธ์สูงกับความรู้ทางไวยากรณ์ การใช้ภาษาคำศัพท์ โครงสร้างของภาษา และความสามารถในการอ่านเอาเรื่อง

จากการวิจัยต่าง ๆ ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับศัพท์ โครงสร้าง และไวยากรณ์มีผลต่อการอ่านเอาเรื่อง คือ

²⁰William A. McCartney, "The Development of an Objective Instruction for Measuring the Writing Ability of College Freshmen," Dissertation Abstracts, 23(January, 1963), pp. 2375-76.

1. นักเรียนที่มีความสามารถในการเข้าใจศัพท์จะมีความสามารถในการอ่านเอาเรื่องสูง
2. นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านเอาเรื่องสูง และนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านคำ มีความสามารถทางโครงสร้างต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์มีความสัมพันธ์กันสูงกับโครงสร้างของคำในประโยค
4. การรับรู้โครงสร้างของคำในประโยคมีความสัมพันธ์กับการอ่านเอาเรื่องคำ

ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการฟังและการอ่านเอาเรื่อง

ผู้ที่มีความสามารถในการฟังจะมีความสามารถในการอ่านเอาเรื่อง ได้มีผู้วิจัยชาวต่างประเทศได้ทดลองค้นคว้างานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการฟังและการอ่านเอาเรื่อง คือ แฮมเพิลแมน²¹ (Hampleman) ได้ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างความเข้าใจในการฟังและการอ่านเอาเรื่อง กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ศึกษา คือนักเรียนเกรด 4 และเกรด 6 ผลของการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนเกรด 6 มีความสามารถในการฟังและการอ่านเอาเรื่องได้ดีกว่านักเรียนในเกรด 4
2. ความเข้าใจในการฟังของนักเรียนทั้งเกรด 4 และเกรด 6 สามารถเข้าใจได้ดีกว่าการอ่านเอาเรื่อง ทั้งเด็กหญิงและเด็กชาย

²¹Richard Samuel Hampleman, "Comparison of Listening and Reading Comprehension Ability of Fourth and Sixth Grade Pupils," Studies in Education 1955, pp. 167-70 cited by Journal of Educational Research, 52(February, 1959), p. 206.

แต่การวิจัยของแสมเฟิลแมน คำนับกับการวิจัยของ ทริกส์²² (Triggs) ซึ่งศึกษาเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการทดสอบ 2 แบบ คือ

1. แบบทดสอบการอ่านเอาเรื่อง
2. แบบทดสอบการฟังโดยที่ผู้วิจัยอ่านให้ฟัง

ตัวอย่างประชากร คือนักเรียนเกรด 7 และเกรด 8 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเอาเรื่องสูงกว่าความสามารถในการฟัง การที่การวิจัยทั้งสองเรื่องนี้คานกัน อาจจะเป็นเพราะว่าเด็กที่มีอายุน้อย ความสามารถในการอ่านไม่คิ จึงมีความสามารถทางการฟังสูงกว่าการอ่านเอาเรื่อง แต่เมื่อเด็กโตขึ้นมีประสบการณ์ในการอ่าน จึงมีความสามารถในการอ่านเอาเรื่องสูงกว่าความสามารถในการฟัง ซึ่งมีการวิจัยที่สนับสนุน คือการวิจัยของ เวบ (Webb) และ แวลลอน²³ (Wallon) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจระหว่างการฟังและการอ่าน โดยใช้แบบทดสอบที่มีความยากง่ายใกล้เคียงกัน และเหมาะกับตัวอย่างประชากรที่มีอายุระหว่าง 18 - 25 ปี การศึกษาได้พบว่า การอ่านเอาเรื่องในใจ อ่านได้รวดเร็วมก และสามารถสรุปได้ว่า การอ่านเอาเรื่องเป็นวิธีการอ่านที่เก็บใจความได้คิที่สุด

²²Frances Oralind Triggs, "A Comparison of Audiotory and Silent Presentations of Reading Comprehension Tests," The 14th Yearbook, National Council on Measurement Used in Education (N.J.: Princeton, Educational Testing Service, 1957), pp. 1-7 cited by Journal of Educational Research, 52(February, 1959), p. 206.

²³Wilse B. Bebb, and Edward J. Wallon, "Comprehension by Reading versus Hearing," Journal of Applied Psychology, XLVI (August, 1956), pp. 237-40.